

Downloaded via the EU tax law app / web

SODBA SODIŠ?A (drugi senat)

z dne 2. septembra 2015(*)

„Predhodno odlo?anje – Dav?na zakonodaja – Svoboda ustanavljanja –Direktiva 90/435/EGS – ?len 4(2) – ?ezmejna razdelitev dividend – Davek od dohodkov pravnih oseb – Obdav?enje skupin (francoska ‚int?gration fiscale‘) – Oprostitev od obdav?enja dividend, ki so jih izpla?ale h?erinske družbe, ki so del povezane dav?ne skupine – Pogoj rezidentstva – Dividende, ki so jih izpla?ale h?erinske družbe nerezidentke – Stroški in izdatki v zvezi z deleži, ki jih ni mogo?e odbiti“

V zadevi C?386/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour administrative d'appel de Versailles (Francija) z odlo?bo z dne 29. julija 2014, ki je prispela na Sodiš?e 13. avgusta 2014, v postopku

Groupe Steria SCA

proti

Ministère des Finances et des Comptes publics,

SODIŠ?E (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, K. Lenaerts (poro?evalec), podpredsednik Sodiš?a, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev in C. L?kurgos, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. maja 2015,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Groupe Steria SCA R. Schneider, odvetnik,
- za francosko vlado J.-S. Pilczer in D. Colas, agenta,
- za nemško vlado T. Henze, J. Möller in K. Petersen, agenti,
- za nizozemsko vlado M. de Ree in M. Bulterman, agentki,
- za vlado Združenega kraljestva J. Kraehling, agentka, skupaj s S. Ford, barrister,
- za Evropsko komisijo J.-F. Brakeland in W. Roels, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 11. junija 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 49 PDEU.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med skupino Groupe Steria SCA in ministère des Finances et des Comptes publics (minister za javne finance), ker je ta tej družbi zavrnil vračilo dela davka od dohodka pravnih oseb in drugih dajatev k temu davku, ki ga je plačala za sklenjena davčna obdobja od leta 2005 do 2008 in ki ustreza obdavčitvi deleža stroškov in izdatkov, ki je bil ponovno vključen v njen dohodek zaradi dividend, ki jih je prejela od hčerinskih družb s sedežem v državah članicah, razen Francije.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Direktiva Sveta z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve maternih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 147), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2003/123/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 2), ki je veljala v obdobju, na katero se nanaša spor o glavni stvari, je v členu 4 določala:

„1. Kadar materna družba ali njena stalna poslovna enota iz naslova povezave materne družbe z njeno odvisno družbo prejme izplačilo dobička, država, v kateri se nahaja materna družba, in država, v kateri se nahaja njena stalna poslovna enota, razen v primeru likvidacije, ravna tako, da:

- se bodisi vzdrži obdavčevanja takšnega dobička, bodisi
- ta dobiček obdavči in hkrati materni družbi in stalni poslovni enoti dovoli, da od zneska izračunanega davka odbije del davka od dobička pravnih oseb, ki se nanaša na ta dobiček in ki ga je izplačala odvisna družba in katerakoli odvisna družba nižjega ranga, do višine zneska ustrezno izračunanega davka.

[...]

2. Vendar vsaka država članica ohrani možnost, da predpiše, da se stroški, ki se nanašajo na delež, in izgube, ki izhajajo iz distribucije dobička odvisne družbe, ne smejo odbiti od obdavčljivega dobička materne družbe. Kadar so v takem primeru stroški upravljanja, ki se nanašajo na ta delež, fiksni kot splošna stopnja, fiksno določeni znesek ne sme presegati 5 % dobička, ki ga distribuira odvisna družba.“

4 Direktiva 90/435 je bila razveljavljena s členom 9 Direktive Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve maternih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 345, str. 8).

Francosko pravo

5 V skladu s členom 145(1) code général des impôts (splošni davčni zakonik, v nadaljevanju: CGI) se sistem obdavčenja maternih družb uporablja med drugim za družbe, ki so obdavčene po splošni stopnji davka od dohodka pravnih oseb in imajo najmanj petodstotni delež v kapitalu zadevne družbe.

6 Člen 216 CGI v zvezi z dohodki od deležev določa:

„I. Isti dohodek od deležev – ki so navedeni v členu 145 in zaradi katerih se lahko uporabi davčna ureditev za matične družbe – ki ga med poslovnim letom prejme matična družba, se lahko odbije od celotnega istega dobička te družbe po odbitku deleža stroškov in izdatkov.

Delež stroškov in izdatkov iz prvega pododstavka je določen enotno na 5 % celotnega dohodka od deležev, vključno z davnimi odbitki. Ta delež pa v posameznem davnem obdobju ne sme presegati skupnega zneska katerih koli stroškov in izdatkov, ki jih je v istem obdobju prijavila družba, ki ima te deleže.“

7 Člen 223 A CGI v zvezi z ureditvijo davnih povezav določa:

„Družba je lahko za vse poslovne izide v skupini, ki jo poleg nje sestavljajo družbe, v katerih ima neposredno ali posredno prek družb iz skupine v poslovnem letu neprekinjeno vsaj 95%odstotni delež v kapitalu, sama zavezanica za davek od dohodkov pravnih oseb. [...]

[...]

Članice skupine so lahko samo tiste družbe, ki se s tem strinjajo in katerih poslovni izid je po splošni ureditvi obdavčen z davkom od dohodkov pravnih oseb [...]

8 Člen 223 B CGI določa:

„Matična družba ugotovi skupni poslovni izid tako, da izračuna algebraično vsoto poslovnih izidov vseh družb skupine, ugotovljenih v skladu s splošno ureditvijo [...]

Pri ugotavljanju poslovnih izidov za poslovna leta, ki so se začela pred 1. januarjem 1993 ali so zaključena od 31. decembra 1998 se skupni poslovni izid zmanjša za delež stroškov in izdatkov, ki ga je družba iz skupine vključila v svoj rezultat zaradi deleža, ki ga ima v drugi družbi iz skupine [...]

[...]

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

9 Tožena stranka v postopku v glavni stvari je matična družba povezane davčne skupine v smislu člena 223 A CGI. Steria, ki je družba članica te skupine, ima v hčerinskih družbah s sedežem v Franciji in v drugih državah članicah sama deleže, ki presegajo 95 %. Ob uporabi člena 216 CGI so bile dividende, ki jih je prejela družba Steria od svojih hčerinskih družb s sedežem v drugih državah članicah, odbite od celotnega istega dobička, z izjemo deleža stroškov in izdatkov, ki je pavšalno določen na 5 % istega zneska prejetih dividend (v nadaljevanju: delež stroškov in izdatkov) in ki predstavlja stroške ter izdatke matične družbe, ki se nanašajo na deleže v hčerinskih družbah, ki so te dividende razdelile.

10 Tože?a stranka v postopku v glavni stvari je, potem ko je na tej podlagi na lastno pobudo pla?ala davek od dohodkov pravnih oseb in drugih dajatev k temu davku, za leta od 2005 do 2008 zahtevala vra?ilo dela teh dajatev, ki ustreza deležu stroškov in izdatkov. Svojo zahtevo je utemeljevala z nezdržljivostjo zadevne nacionalne ureditve s ?lenom 43 ES (postal ?len 49 PDEU). V zvezi s tem se je sklicevala na razli?no obravnavanje dividend, ki jih je prejela mati?na družba povezane dav?ne skupine, glede na to, ali prihajajo dividende od družb, ki so prav tako ?lanice te povezane skupine, kar pomeni, da imajo sedež v Franciji, ali pa prihajajo od h?erinskih družb s sedežem v drugih državah ?lanicah. Samo v prvem položaju so namre? v celoti oproš?ene pla?ila davka od dohodkov pravnih oseb zaradi nevtralizacije ponovne vklju?itve deleža stroškov in izdatkov v dobi?ek mati?ne družbe na podlagi ?lena 223 B CGI.

11 Ker dav?na uprava ni ugodila zahtevi tože?e stranke v postopku v glavni stvari, je ta vložila tožbo pri tribunal administratif de Montreuil (upravno sodiš?e v Montreuilu). Tože?a stranka v postopku v glavni stvari je, potem ko je bila ta tožba s sodbo z dne 4. oktobra 2012 zavrnjena, proti njej vložila pritožbo pri cour administrative d'appel de Versailles (pritožbeno upravno sodiš?e v Versaillesu).

12 Predložitveno sodiš?e opozarja, da je Sodiš?e v sodbi X Holding (C?337/08, EU:C:2010:89) presodilo, da ?lena 49 PDEU in 54 PDEU ne nasprotujeta zakonodaji države ?lanice, ki mati?ni družbi omogo?a, da s h?erinsko družbo rezidentko oblikuje dav?no skupino, vendar prepre?uje oblikovanje take dav?ne skupine s h?erinsko družbo nerezidentko, ker obdav?itve njenih dobi?kov ne ureja dav?no pravo te države ?lanice. Vendar po mnenju predložitvenega sodiš?a v navedeni sodbi ni bila preu?ena skladnost vseh ugodnosti, zagotovljenih družbam ?lanicam povezane dav?ne skupine, s pravom Unije.

13 V teh okoliš?inah je cour administrative d'appel de Versailles prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba ?len 43 Pogodbe ES, ki je postal ?len 49 PDEU in se nanaša na svobodo ustanavljanja, razlagati tako, da nasprotuje temu, da francoski režim dav?ne vklju?itve mati?ni družbi, ki je vklju?ena v povezano skupino, odobri nevtralizacijo ponovne vklju?itve deleža stroškov in izdatkov, ki je pavšalno dolo?en na 5 % ?istega zneska dividend, ki jih prejme le od družb rezidentk, ki so vklju?ene v povezano skupino, medtem ko take pravice na podlagi te zakonodaje nima za dividende, ki ji jih izpla?ajo njene h?erinske družbe s sedežem v drugi državi ?lanici, ki bi bile, ?e bi bile rezidentke, do tega objektivno upravi?ene, ?e bi tako izbrale?“

Vprašanje za predhodno odlo?anje

14 ?len 49 PDEU dolo?a odpravo omejitev svobode ustanavljanja. ?eprav je v skladu z besedilom dolo?b Pogodbe DEU o svobodi ustanavljanja njihov namen zagotoviti nacionalno obravnavo v državi ?lanici gostiteljici, hkrati nasprotujejo temu, da bi mati?na država ?lanica pri ustanavljanju v drugi državi ?lanici ovirala svojega državljana ali družbo, ustanovljeno v skladu z njeno zakonodajo (sodba X, C?686/13, EU:C:2015:375, to?ka 27 in navedena sodna praksa).

15 Iz sodne prakse Sodiš?a izhaja, da je svoboda ustanavljanja ovirana, ?e je na podlagi zakonodaje ene države ?lanice družba rezidentka, ki ima h?erinsko družbo ali stalno poslovno enoto v drugi državi ?lanici, na dav?nem podro?ju obravnavana manj ugodno kot reziden?na družba, ki ima stalno poslovno enoto ali h?erinsko družbo v prvi državi ?lanici (glej sodbo Nordea Bank Danmark, C?48/13, EU:C:2014:2087, to?ka 19 in navedena sodna praksa).

16 V skladu z ureditvijo iz postopka v glavni stvari se dividende, ki jih prejme mati?na družba in ki prihajajo od h?erinske družbe, ne glede na to, ali je ta rezidentka ali nerezidentka, odbijejo od

istega dobi?ka mati?ne družbe, od ?esar je izklju?en delež stroškov in izdatkov. Za stroške in izdatke, ki se nanašajo na deleže, na podlagi katerih so bile izpla?ane dividende, ki so oproš?ene obdav?enja, namre? velja, da jih ni mogo?e odbiti od dobi?ka mati?ne družbe.

17 Vendar je ta ponovna vklju?itev deleža stroškov in izdatkov v dobi?ek mati?ne družbe nevtralizirana v korist mati?ne družbe, ki je del povezane dav?ne skupine v smislu ?lena 223 A CGI, le za dividende, ki jih izpla?ajo njene h?erinske družbe, ki so del te skupine.

18 Tako iz ureditve države ?lanice, kot je ta v postopku v glavni stvari, izhaja, da se dividende, ki jih prejme mati?na družba rezidentka, ki je del povezane dav?ne skupine, in ki so jih razdelile njene h?erinske družbe, ki so del iste dav?ne skupine, v celoti odbijejo od istega dobi?ka te mati?ne družbe ter da so zato v tej državi ?lanici v celoti oproš?ene pla?ila davka od dohodkov pravnih oseb, medtem ko so dividende, ki jih je navedena mati?na družba prejela od h?erinskih družb, ki niso del navedene dav?ne skupine, zaradi ponovne vklju?itve deleža stroškov in izdatkov v dobi?ek te mati?ne družbe le delno oproš?ene pla?ila tega davka.

19 Ker pa so lahko v skladu s tako ureditvijo le družbe rezidentke del povezane dav?ne skupine, je dav?na ugodnost iz postopka v glavni stvari pridržana dividendam, ki so nacionalnega izvora.

20 To, da je mati?na družba, katere h?erinska družba ima sedež v drugi državi ?lanici, izklju?ena od take ugodnosti, jo lahko ovira pri izvrševanju svobode ustanavljanja tako, da jo odvr?a od ustanavljanja h?erinskih družb v drugih državah ?lanicah.

21 Da bi bila taka razlika v obravnavanju skladna z dolo?bami Pogodbe v zvezi s svobodo ustanavljanja, se mora nanašati na položaje, ki objektivno niso primerljivi, ali pa mora biti upravi?ena z nujnimi razlogi v splošnem interesu (glej sodbo X Holding, C?337/08, EU:C:2010:89, to?ka 20).

22 To, da prihajajo dividende, ki jih prejme mati?na družba in za katere velja popolna oprostitev od obdav?enja, od h?erinskih družb, ki so del povezane dav?ne skupine, h kateri spada tudi zadevna mati?na družba, pa ni objektivno razli?ni položaj mati?nih družb, ki bi upravi?eval ugotovljeno razliko v obravnavanju (glej v tem smislu sodbe Papillon, C?418/07, EU:C:2008:659, to?ke od 23 do 30; X Holding, C?337/08, EU:C:2010:89, to?ke od 21 do 24, in SCA Group Holding in drugi, od C?39/13 do C?41/13, EU:C:2014:1758, to?ke od 29 do 31). V zvezi z ureditvijo, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki prek nevtralizacije ponovne vklju?itve deleža stroškov in izdatkov v dobi?ek mati?ne družbe dolo?a, da so prejete dividende popolnoma oproš?ene obdav?enja, je namre? položaj družb, ki so del povezane dav?ne skupine, primerljiv s položajem družb, ki niso del takih skupin, ?e v obeh primerih mati?na družba na eni strani nosi stroške in izdatke, povezane s svojimi deleži v h?erinski družbi, in je na drugi strani dobi?ek, ki ga je ustvarila h?erinska družba in od katerega so bile razdeljene dividende, na?eloma lahko predmet ekonomskega dvojnega ali verižnega obdav?evanja (glej v tem smislu sodbi Haribo Lakritzen Hans Riegel in Österreichische Salinen, C?436/08 in C?437/08, EU:C:2011:61, to?ka 113, ter Santander Asset Management SGIC in drugi, od C?338/11 do C?347/11, EU:C:2012:286, to?ka 42).

23 Preizkusiti je treba še, ali je razlika v obravnavanju, kot je ta v postopku v glavni stvari, upravi?ena z nujnim razlogom v splošnem interesu.

24 Francoska in nizozemska vlada ter vlada Združenega kraljestva zatrjujejo, da je nevtralizacija ponovne vklju?itve deleža stroškov in izdatkov nelo?ljivi del ureditve dav?nih povezav, ki ga upravi?uje potreba po ohranitvi razdelitve dav?ne pristoynosti med državami ?lanicami.

25 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbi X Holding (C-337/08, EU:C:2010:89, točki 18 in 43), potem ko je opozorilo, da ureditev davčnih povezav zlasti omogoča, da se dobiški in izgube družb, ki so vključene v davčno skupino, konsolidirajo na ravni matične družbe in da transakcije, opravljene znotraj skupine, ostanejo davčno nevtralne, presodilo, da določbe Pogodbe v zvezi s svobodo ustanavljanja ne nasprotujejo zakonodaji države članice, ki matični družbi omogoča, da s hčerinsko družbo rezidentko oblikuje davčno skupino, vendar preprečuje oblikovanje take davčne skupine s hčerinsko družbo nerezidentko, ker obdavčitve njenih dobičkov ne ureja davčno pravo te države članice.

26 V skladu z ugotovitvami Sodišča je namreč izključitev družb nerezidentk iz take ureditve upravičena glede na potrebo po ohranitvi uravnotežene delitve davčne pristojnosti med državami članicami. Ker se lahko matična družba svobodno odloži, da s svojo hčerinsko družbo oblikuje davčno skupino in da to skupino kadar koli tudi svobodno razpusti, bi možnost vključitve hčerinske družbe nerezidentke v davčno skupino matični družbi dopuščala svobodno izbiro davčnega sistema, ki se uporablja za izgube hčerinske družbe, in kraja, v katerem se bodo te izgube upoštevale (sodba X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, točke od 31 do 33).

27 Vendar iz sodbe X Holding (C-337/08, EU:C:2010:89) ni mogoče izpeljati, da je vsaka razlika v obravnavanju družb, ki so del povezane davčne skupine, na eni strani in družb, ki niso del take skupine na drugi strani združljiva s členom 49 PDEU. V navedeni sodbi je namreč Sodišče preužilo samo pogoj rezidentstva kot pogoj za dostop do ureditve davčnih povezav, in presodilo, da je ta pogoj upravičen ob upoštevanju, da taka ureditev omogoča prenos izgub znotraj povezane davčne skupine.

28 Glede davčnih ugodnosti, ki niso prenos izgub znotraj povezane davčne skupine, je treba zato ločeno preužiti, kot to poudarja generalna pravobranilka v točki 34 sklepnih predlogov, ali lahko država članica pridržati te ugodnosti za družbe, ki so del povezane davčne skupine, in jih s tem izključi v omejenih položajih.

29 Razlike v obravnavanju, kot je ta v postopku v glavni stvari, pa ni mogoče upravičiti s potrebo po varstvu uravnotežene delitve davčne pristojnosti med državami članicami. Ta razlika v obravnavanju se namreč nanaša le na vstopne dividende, ki so jih prejele matične družbe rezidentke, tako da gre za davčno pristojnost ene in iste države članice (glej v tem smislu sodbo Papillon, C-418/07, EU:C:2008:659, točki 39 in 40).

30 Francoska in nemška vlada ter vlada Združenega kraljestva so se sklicevale tudi na potrebo po varstvu skladnosti davčne ureditve iz postopka v glavni stvari.

31 Da bi bilo mogoče sprejeti trditev, ki temelji na takem razlogu, je treba dokazati obstoj neposredne zveze med zadevno davčno ugodnostjo in izravnavo te ugodnosti z neko davčno dajatvijo, pri čemer je treba neposrednost te zveze presoјati glede na cilj zadevne ureditve (sodba Bouanich, C-375/12, EU:C:2014:138, točka 69 in navedena sodna praksa).

32 Francoska vlada je v zvezi s tem zatrjevala, da davčna ugodnost iz postopka v glavni stvari ustreza cilju obravnavanja skupine, ki jo sestavljajo matična družba in njene hčerinske družbe, kot enega samega podjetja z več poslovnimi enotami.

33 Res je, da tako obravnavanje pomeni, da se zanemarijo deleži matične družbe, ki je na delu povezane davčne skupine, v kapitalu njenih hčerinskih družb, kar pomeni, da se razne transakcije znotraj skupine z davčnega vidika štejejo za neobstoječe. Vendar je Sodišče v sodbi Papillon (C-418/07, EU:C:2008:659, točka 50) ugotovilo, da lahko v ureditvi davčnih povezav obstaja neposredna povezava med davčno ugodnostjo, ki se prizna družbam iz povezane davčne

skupine, in dav?no neugodnostjo, ki je posledica take nevtralizacije notranjih transakcij skupine. V zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, je bilo to, da je mati?na družba takoj upoštevala izgube svoje h?erinske družbe, izravnano s tem, da se je v okviru povezane dav?ne skupine zanemari obstoj deleža prve družbe v drugi družbi, kar je mati?ni družbi onemogo?ilo oblikovanje rezervacije zaradi oslabitve svojega deleža v h?erinski družbi, ki je imela izgubo (glej sodbi Papillon, C?418/07, EU:C:2008:659, to?ka 48, in SCA Group Holding in drugi, od C?39/13 do C?41/13, EU:C:2014:1758, to?ki 34 in 35).

34 Nasprotno kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba Papillon (C?418/07, EU:C:2008:659), pa med dav?no ugodnostjo iz postopka v glavni stvari in dav?no neugodnostjo, ki je posledica nevtralizacije notranjih transakcij skupine, ni bilo mogo?e ugotoviti nobene neposredne zveze v smislu sodne prakse, navedene v to?ki 31 te sodbe.

35 ?eprav je namre? nevtralizacija ponovne vklju?itve deleža stroškov in izdatkov, kot to zatrjuje francoska vlada, posledica tega, da se skupina, ki jo sestavljajo mati?na družba in njene h?erinske družbe, obravnava kot eno samo podjetje z ve? poslovnimi enotami, to obravnavanje za mati?no družbo, ki je na ?elu povezane dav?ne skupine, ni nobena dav?na neugodnost, ampak ji, nasprotno, kot je to razvidno iz to?k od 17 do 19 te sodbe, omogo?a dav?no ugodnost iz postopka v glavni stvari.

36 Trditev v zvezi s potrebo po varstvu skladnosti dav?ne ureditve iz postopka v glavni stvari zato ni mogo?e sprejeti.

37 Nazadnje, francoska in nemška vlada zatrujeta tudi, da je dav?na ugodnost iz postopka v glavni stvari v skladu s ?lenom 4(2) Direktive 90/435, po katerem države ?lanice ohranijo možnost, da predpišejo, da se stroški, ki se nanašajo na delež mati?ne družbe v njeni h?erinski družbi, ne smejo odbiti od obdav?ljivega dobi?ka mati?ne družbe. S ?lenom 216 CGI pa naj bi se ta možnost izvrševala.

38 Tudi teh trditev ni mogo?e sprejeti.

39 Iz ustaljene sodne prakse namre? izhaja, da se lahko možnost, ki jo državam ?lanicam priznava ?len 4(2) Direktive 90/435, izvršuje samo ob spoštovanju temeljnih dolo?b Pogodbe, v obravnavani zadevi ob spoštovanju ?lena 49 PDEU (glej sodbe Bosal, C?168/01, EU:C:2003:479, to?ka 26; Keller Holding, C?471/04, EU:C:2006:143, to?ka 45, in Test Claimants in the FII Group Litigation, C?446/04, EU:C:2006:774, to?ka 46).

40 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba ?len 49 PDEU razlagati tako, da nasprotuje ureditvi dav?nih povezav države ?lanice, v skladu s katero mati?na družba, ki je vklju?ena v povezano skupino, lahko uveljavlja nevtralizacijo ponovne vklju?itve deleža stroškov in izdatkov, ki je pavšalno dolo?en na 5 % ?istega zneska dividend, ki jih prejme od družb rezidentk, vklju?enih v povezano skupino, medtem ko se ji taka nevtralizacija na podlagi te zakonodaje ne prizna za dividende, ki ji jih izpla?ajo h?erinske družbe s sedežem v drugi državi ?lanici, ki bi bile, ?e bi bile rezidentke, do tega objektivno upravi?ene, ?e bi tako izbrale.

Stroški

41 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 49 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi davčnih povezav države članice, v skladu s katero mati družba, ki je vključena v povezano skupino, lahko uveljavlja nevtralizacijo ponovne vključitve deleža stroškov in izdatkov, ki je povšalno določen na 5 % istega zneska dividend, ki jih prejme od družb rezidentk, vključenih v povezano skupino, medtem ko se ji taka nevtralizacija na podlagi te zakonodaje ne prizna za dividende, ki ji jih izplačajo hčerinske družbe s sedežem v drugi državi članici, ki bi bile, če bi bile rezidentke, do tega objektivno upravičene, če bi tako izbrale.

Podpisi

* Jezik postopka: francoščina.